

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 597/2024-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a zo sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Mariom Hollerom, Krmanova 16, Košice, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. 19C/1/2014 (pôvodne konanie vedené Okresným súdom Košice I) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ označený v záhlaví tohto uznesenia sa ústavou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 30. júla 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote a na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v napadnutom konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje uloženie príkazu mestskému súdu konať bez zbytočných prietáhov, ako aj priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 8 000 eur a náhrady trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľ je žalovaným v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré začalo na okresnom súde 2. januára 2014 dorúčením žaloby žalobkyne.
3. Ústavný súd nálezom sp. zn. III. ÚS 246/2022 z 11. októbra 2022 (právoplatným 18. októbra 2022) rozhodol vo veci predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľa tak, že vyslovil

porušenie základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd súčasne uložil okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov a priznal sťažovateľovi finančné zadost'učinenie v sume 3 000 eur, ako aj náhradu trov konania. V časti namietaného porušenia práv na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie postupom okresného súdu v napadnutom konaní ústavný súd ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhoviel.

4. Po nadobudnutí právoplatnosti nálezú ústavného súdu z 11. októbra 2022 (18. október 2022, pozn.) sa 2. decembra 2022 uskutočnilo pojednávajú v neprítomnosti žalobkyne, ktorej ospravedlnenie neúčasti na pojednávajú okresný súd neakceptoval. Žalobkyni bola okresným súdom uložená poriadková pokuta v sume 1 000 eur a v dôsledku ňou vznesenej námietky zaujatosti a z dôvodu doručovania súkromného znaleckého posudku ustanovenému súdному znalcovi bolo pojednávajú odročené na neurčito.

5. Na podklade námietky zaujatosti podanej žalobkyňou bola zákonná sudkyňa uznesením okresného súdu sp. zn. 19C/1/2014 z 13. decembra 2022 vylúčená z prejednávajú a rozhodovania vo veci a vec bola pridelená novému zákonnému sudcovi.

6. Dňa 20. marca 2023 uplatnila žalobkyňa námietku zaujatosti proti zákonnému sudcovi a zároveň požiadala o odročenie pojednávajú. Okresný súd pojednávajú 20. marca 2023 opäť v neprítomnosti žalobkyne, ktorej ospravedlnenie neúčasti neakceptoval. Pojednávajú bolo odročené na 17. apríl 2023, ktoré bolo zrušené z dôvodu podanej námietky zaujatosti.

7. Spis bol na rozhodnutie o námietke zaujatosti predložený Krajskému súdu v Košiciach 31. marca 2023. Vo veci bola žalobkyňou podaná námietka zaujatosti sudcu krajského súdu 3. apríla 2023, v dôsledku čoho bol spis predložený na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 6. apríla 2023.

8. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 6Nc/2/2023 z 11. apríla 2023 rozhodol tak, že sudcovia krajského súdu nie sú vylúčení z prejednávajú a rozhodovania vo veci. Spis bol vrátený krajskému súdu 17. apríla 2023.

9. Uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 5Nc/2/2023 z 19. apríla 2023 bolo konanie o námietke zaujatosti podanej žalobkyňou 12. apríla 2023, v ktorom namietala zaujatosť sudkyne najvyššieho súdu, zastavené, keďže námietka bola vznesená po tom, ako najvyšší súd už vo veci sp. zn. 6Nc/2/2023 rozhodol.

10. Uznesením krajského súdu sp. zn. 11NcC/4/2023 z 3. mája 2023 bolo rozhodnuté, že zákonný sudca okresného súdu nie je vylúčený z prejednávajú a rozhodovania vo veci. Proti citovanému uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa dovolanie, o ktorom bolo konanie uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 7Cdo/172/2023 z 13. decembra 2023 zastavené z dôvodu nedostatku funkčnej príslušnosti.

11. Vo veci bolo nariadené pojednávajú na 19. február 2024, ktoré bolo odročené na neurčito bez prejednávajú veci z dôvodu žalobkyňou podanej námietky zaujatosti zákonného sudcu, ktorú odôvodnila tým, že proti zákonnému sudcovi podala na mestskom súde 15. februára 2024 žalobu o ochranu osobnosti.

12. Uznesením krajského súdu sp. zn. 5NcC/2/2024 z 26. februára 2024 bol zákonný sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci. Vec bola 25. marca 2024 pridelená novému zákonnému sudcovi.

13. Dňa 23. júla 2024 boli sporovým stranám doručované výzvy na vyjadrenie a zároveň bola kontaktovaná Technická univerzita v Košiciach v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku.

14. V priebehu augusta a septembra 2024 boli v reakcii na výzvy doručované vyjadrenia.

II.

Argumentácia sťažovateľa

15. Podstatou argumentácie je námietka existencie zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, ktorého predmetom je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ktoré nie je ani po viac ako 10 rokoch od jeho začatia právoplatne skončené. Sťažovateľ vystupujúci v napadnutom konaní v procesnom postavení žalovaného argumentuje, že žaloba bola podaná 2. januára 2014, pričom doteraz bolo nariadených takmer 20 pojednávaní, z ktorých sa uskutočnili len 3 pojednávania.

16. Sťažovateľ namieta, že žalobkyňa v napadnutom konaní opakovane a úmyselne marí pojednávania a podáva opakované a nedôvodné ospravedlnenia a opakované námietky zaujatosti proti zákonným sudcom, pričom sleduje jediný účel, a to oddialiť riadne prejednanie veci a meritórne rozhodnutie.

17. Po vydaní nálezu ústavného súdu z 11. októbra 2022 boli nariadené štyri pojednávania, ktoré však neprebehli z dôvodu ospravedlnenia sa žalobkyne. Mestský súd však žalobkyni ani raz poriadkovú pokutu v tejto súvislosti neuložil. V sledovanom období boli z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení sudcovia JUDr. Szpyrcová a JUDr. Číževský. Svojím konaním žalobkyňa marí celé konanie a neúmerne predlžuje časové trvanie konania. Aj napriek uvedenému všeobecný súd poskytuje žalobkyni ochranu a nesankcionuje ju. Priamym následkom porušenia princípu hospodárnosti je zodpovednosť štátu za nedodržanie práva na spravodlivý proces. Po vydaní nálezu ústavného súdu z 11. októbra 2022 mestský súd nezabezpečil efektívne prejednanie a rozhodnutie vo veci, keďže sa nevysporiadal so zrejým účelovým správaním žalobkyne.

18. Konštatovanie existencie zbytočných priet'ahov zároveň odôvodňuje konštatovanie porušenia základného práva na súdnu ochranu.

19. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňuje sťažovateľ tým, že sa nachádza v permanentnom stave právnej neistoty.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

20. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39

zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

21. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka existencie zbytočných prietáhov v napadnutom konaní vedenom mestským súdom (pôvodne okresným súdom).

III.1. K namietanému porušeniu práv postupom mestského súdu do právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 246/2022 z 11. októbra 2022:

22. Z § 56 ods. 2 v spojení s § 55 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je neprípustná z dôvodu, že sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené. Prekážka už rozhodnutej veci (*res iudicata*) bráni tomu, aby sa ústavný súd opakovane zaoberal a rozhodoval o totožných návrhoch doručených ústavnému súdu. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O takú prekážku by nešlo, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci (II. ÚS 4/2020).

23. Pokiaľ sťažovateľ aktuálne prejednávajúcou ústavnou sťažnosťou podanou ústavnému súdu 30. júla 2024 (t. j. po 18. októbri 2022, keď nadobudol právoplatnosť nález ústavného súdu z 11. októbra 2022) namieta porušenie základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu (pôvodne okresného súdu) v napadnutom konaní bez časového obmedzenia, teda aj v období do právoplatnosti predmetného nálezú ústavného súdu, prejednávaniu ústavnej sťažnosti v tejto časti bráni prekážka *rei iudicatae*. Predmetnú prekážku založil predošlý právoplatný nález ústavného súdu vo veci sťažovateľa (pozri bod 3 tohto uznesenia), keďže ním ústavný súd rozhodol o sťažovateľom namietanom porušení totožných práv zaručených ústavou, listinou a dohovorom postupom pôvodne konajúceho okresného súdu v napadnutom konaní.

24. Vzhľadom na skutočnosť, že prekážka už rozhodnutej veci (*res iudicata*) bráni tomu, aby sa ústavný súd opakovane zaoberal a rozhodoval o totožných návrhoch, ústavná sťažnosť sťažovateľa je v časti namietaného porušenia práv zaručených čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu (pôvodne okresného súdu) v napadnutom konaní v období do 18. októbra 2022 neprípustná podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, preto ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

III.2. K namietanému porušeniu práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom mestského súdu po právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 246/2022 z 11. októbra 2022:

25. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne čl. 38 ods. 2 listiny) osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo

na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

26. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

27. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

28. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, predmetom napadnutého konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Konania tohto typu tvoria bežnú súčasť sporovej agendy na všeobecných súdoch, preto vec nemožno posúdiť ako právne zložitú. Zo súdneho spisu nevyplýva ani skutková zložitost' prejednávanej veci.

29. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v napadnutom konaní, ústavný súd nezistil takú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným prietahom.

30. V súvislosti s postupom samotného mestského súdu z prehľadu procesných úkonov vykonaných v napadnutom konaní vyplýva jednoznačný záver o tom, že dĺžka napadnutého konania je ovplyvnená výlučne procesnými návrhmi žalobkyne, ktoré podávala opakovane (predovšetkým námietky zaujatosti), o ktorých rozhodoval nielen súd prvej inštancie, ale aj krajský súd či najvyšší súd, a to v dôsledku iniciovania konaní, v ktorých žalobkyňa namietala sudcov rozhodujúcich o podaných námietkach. Okrem uvedeného žalobkyňa vo veci ňou podaných námietok využívala aj možnosť podania opravných prostriedkov.

31. Z dôvodu rozhodovania o týchto návrhoch a opravných prostriedkoch sa spis dokonca opakovane nachádzal na krajskom súde či najvyššom súde, čo nemožno pričítať na ťarchu súdu prvej inštancie. Dĺžku konania, ktorá je dôsledkom úkonov jeho účastníkov či sporových strán alebo ich nečinnosti, nemožno považovať za dôvod na vyslovenie zbytočných prietáhov v prípade, keď súd o týchto procesných návrhoch konal a rozhodoval bez zbytočných prietáhov (napr. II. ÚS 41/00). Z prehľadu procesných úkonov pritom vyplýva promptná reakcia súdu prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci návrhov predkladaných žalobkyňou.

32. Sťažovateľ v tejto súvislosti namieta aj to, že žalobkyňa úmyselne marí konanie tým, že sa ospravedľňuje z účasti na nariadených pojednávaníach a jej ospravedľneniam mestský súd vyhovuje. Zo súdneho spisu vzťahujúceho sa na napadnuté konanie vyplýva, že mestský súd neakceptoval

ospravedlnenia žalobkyne z neúčasti na pojednávaniach, ktoré sa uskutočnili 2. decembra 2022 a 20. marca 2023, pričom na pojednávaní 2. decembra 2022 žalobkyni uložil poriadkovú pokutu v sume 1 000 eur.

33. Nepochybne s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prejednávanej veci nesie správanie žalobkyne (opakované podávanie námietok zaujatosti) znaky účelového konania majúceho charakter zneužitia práva, no nie každé účelové konanie s následkom predĺženia sporu je dostatočným legálnym podkladom na prijatie sankcií zo strany konajúceho súdu. Sťažovateľ v tomto smere akcentuje čl. 5 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), podľa ktorého zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Ústavný súd sa už k aplikácii čl. 5 CSP vyjadril zdôraznením skutočnosti, že z neho vyplýva právomoc súdu sankcionovať procesné úkony priečiace sa zákazu zneužitia práva, avšak výlučne len v rozsahu ustanovenom procesno-právnym kódexom. Pravidlo vyplývajúce z citovaného ustanovenia stanovuje tri skupiny procesných úkonov sankcionovateľných v súlade s príslušnou právnou úpravou, pričom v sebe podružne obsahuje princíp legality zakotvený v čl. 2 ods. 2 ústavy, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Z uvedeného dôvodu nie je možné vyvodzovať procesné sankcie v prípadoch, ktoré konkrétna právna norma Civilného sporového poriadku neprezumuje (ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol. *Civilný sporový poriadok. Komentár*. Praha : C. H. Beck, 2016. s. 43; k tomu pozri aj IV. ÚS 562/2018). Z uvedeného teda vyplýva nemožnosť sankcionovať sporovú stranu za využitie práva na podanie, hoci aj opakovanej, námietky zaujatosti.

34. Na druhej strane, berúc do úvahy konštatovanie ústavného súdu v náleze z 11. októbra 2022 o dlhodobom tolerovaní obštrukcií žalobkyne, sa postup mestského súdu pri sankcionovaní žalobkyne v súvislosti s jej žiadosťami o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní [§ 102 ods. 1 písm. b) CSP] síce javí ako nie optimálny, ale s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prejednávanej veci nedosahujúci intenzitu odôvodňujúcu záver o existencii zbytočných prietahov v sledovanom období, ktoré je poznačené takmer výlučne rozhodovaním o námietkach zaujatosti.

35. Ústavný súd v tomto smere akcentuje, že v prípade, ak by aj naďalej dochádzalo k obštrukciám zo strany žalobkyne v súvislosti s jej (ne)účasťou na nariadených pojednávaniach, je v záujme zaistenia efektívnosti postupu vo veci konajúceho súdu namieste pristúpiť (samozrejme, v prípade splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 102 CSP) k aktívnejšiemu a efektívnejšiemu uplatneniu sankčného mechanizmu (k tomu pozri aj bod 16 nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 246/2022 z 11. októbra 2022).

36. Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zjavná neopodstatnenosť sťažnosti môže vyplývať aj z toho, že argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia uplatneného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, I. ÚS 192/2015).

37. Vzhľadom na už uvedené, berúc do úvahy skutočnosti promptného vybavovania námietok podaných žalobkyňou, a nie optimálny postup mestského súdu súvisiaci s uplatňovaním sankčného mechanizmu, ktorý však nedosahuje potrebnú intenzitu pre možný záver o existencii zbytočných prietahov, ústavný súd po preskúmaní relevantnej časti ústavnej sťažnosti dospel k záveru, že postup mestského súdu v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu z 11. októbra 2022

nesignalizuje neefektívnu činnosť nesmerujúcu k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa. Medzi postupom mestského súdu v napadnutom konaní a obsahom práv označených sťažovateľom preto neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí časti ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení, a preto ústavnú sťažnosť v tejto časti pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

38. Na záver však ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a v prípade, že sťažovateľ bude názoru, že postupom mestského súdu (ktorý je už v súčasnosti vzhľadom na dĺžku konania a jeho význam pre sťažovateľa na hranici možnej akceptovateľnosti ústavným súdom) dochádza k zbytočným prietahom, môže sa opätovne obrátiť na ústavný súd s ústavnou sťažnosťou.

III.3. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie postupom mestského súdu po právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 246/2022 z 11. októbra 2022:

39. Porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (obdobne čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru) sťažovateľ namieta v nadväznosti na nečinnosť a neefektívnu činnosť v postupe mestského súdu v napadnutom konaní.

40. Keďže ústavný súd nezistil, že by sa postup mestského súdu v napadnutom konaní vyznačoval zbytočnými prietahmi takej intenzity, ktorá by odôvodňovala porušenie označených práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru a v konečnom dôsledku zapríčinila, že sťažovateľovi bolo odňaté právo na súdnu ochranu (odmietnutie spravodlivosti), bolo potrebné pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

41. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2024

Miloš Maďar
predseda senátu